

af Uenighed tilbage til, at det kan være af Værdi, at vi under hele denne Forhandling fremhæver de Punkter, hvorom vi kan være enige. Men med Hensyn til de Ting, hvorom vi ikke er enige, vendte det ærede Medlem sig nu fra Folkeforbundspagten, om hvilken Enigheden mellem os maa siges i det allervæsentligste at være opnaaet, til den gamle Diskussion, som førtes med saa stor Energi i 1909 vedrørende Haagerkonventionerne. Det er rigtigt, at disse gælder endnu, og dette er selvfølgelig ikke nogen Modsigelse af de Udtalelser, som fremsattes af den højtærede Udenrigsminister i Gaar Aftes. Han fremhævede, at Virkningen, Betydningen, Karakteren af disse Bestemmelser maatte blive en helt ny i den Verden, der i første Række bestemmes af Folkeforbundspagten. Men selve Reglerne med alle Enkeltheder staar i deres fulde Gyldighed endnu.

Men hvorledes kan man deraf paa nogen Maade uddrage den Teori, med hvilken man søger at forsvare Opretholdelsen af det nuværende Militærvæsen i Danmark? Hvad gaar denne Teori ud paa? Den gaar ud paa, at ethvert Land har en Pligt til at forsvare sig mod Neutralitetskrænkelser, ogsaa hvis disse antager Karakter af et virkeligt Angreb, hvilket med andre Ord vil sige gaar over til at blive Krig, og endelig at man har en Pligt til i Fredens Dage at forberede sig paa en saadan ved Neutralitetskrænkelser fremkaldt Krig. Forskelligt tager man det saa: nogle siger: forberede sig af al Eyne, andre siger: forberede sig i et vist rimeligt Forhold; men det afgørende for hele Betragtningen er, at man gør Neutralitetspligten til en Forsvarspligt, en Krigspligt, og det er denne Opfattelse, som alene kan begrunde det Militærvæsen, som de ærede Herrer gør sig til Talsmænd for.

Men denne Opfattelse af Neutralitetspligterne er der ikke selv det svageste Grundlag for i de Konventioner af 1907, som er det nugældende Grundlag for saadanne Neutralitetsforhold. Hvis saadant fandtes i disse Konventioner, vilde det uden al Sammenligning have været det vigtigste Indhold af disse. Da maatte det være sagt med skarpe og klare Ord som Hovedbestemmelser i Konventionerne. Men intetsteds findes der noget deraf; det, der findes i Konventionerne, er en Opremsning af en Række Krænkelser, overfor hvilke der er Brug for Tilsyn, Politi, Straf. Derfor er det bestandig den Art Ord, der nævnes, „Tilsyn“, „Straf“, saadanne Ord gaar igen Gang efter Gang netop i Neutralitetskon-

ventionerne, og Hovedregelen er denne, at dette Tilsyn ydes med de Kræfter, der staar til Raadighed. Det er en ganske jævn og ligefrem Regel, og den har intet at gøre med den Forsvarspligt og Krigspligt, som de ærede Herrer vil uddrage deraf.

Naar saa det ærede Medlem Hr. Pürschel gaar fra disse Konventioner over til den særlige Konvention med Hensyn til Aalandsøerne, ja, saa undrer det mig unægtelig, at det ærede Medlem er i Stand til i denne at se noget Grundlag for sin Opfattelse. Det ærede Medlem siger: dér staar jo, at man skal opholde og tilbagekaste den, der vil søge at krænke Aalandsøernes Neutralitet, indtil Magterne kan gribe ind. Men har det ærede Medlem glemte, hvilke Regler der findes med Hensyn til Finlands Muligheder for at optræde ved denne Lejlighed? Der findes for det første den Regel, at Finland ikke maa befæste Aalandsøerne. Dernæst dette, at Finland under almindelige Forhold overhovedet ikke maa have Soldater derovre, endelig, at hvis der er saa urolige Forhold, at det er nødvendigt, saa kan man overføre det nødvendige Mandskab til at opretholde Ordenen paa Øerne. Og for det Forsvars Vedkommende, som vel i første Række kunde have Betydning dér, findes der den Bestemmelse, at man har Lov til, naar særlig farlige Forhold indtræffer, at overføre til Øerne en Del Skibe, men med den skrappe Begrænsning, at det ikke paa nogen Maade maa være over 6 000 Tons og blandt disse ingen Undervandsbaade. Det er i Sandhed en mærkelig Baggrund for en Forsvarspligt overfor et virkeligt Angreb.

Nej, det, der her er Tale om, er atter de politimæssige Foranstaltninger, thi mere kan Finland efter selve de trufne Bestemmelser med Hensyn til Aalandsøerne overhovedet ikke magte — for ikke at tale om Finlands øvrige Militærvæsen, idet det jo her i første Række vilde komme til at dreje sig om Flaaden. Jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa, at denne Flaade af Folkeforbundet er begrænset til 11 600 Tons, hvilket er en lille Smule mere end det, den højtærede Forsvarsminister har foreslaaet for den danske Flaades Vedkommende. Man kan sige, at den finske Flaade er af en anden Beskaffenhed o. s. v.; men jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis ærede Medlemmer vil være enige med os om en lignende Størrelse for den danske Skibsmagts Vedkommende, da vilde en Forhandling mellem os om dette Spørgsmaal ikke være udelukket. For Finlands Vedkommende er, saaledes som jeg ogsaa før har nævnt, i